

OKÉNKO^{do}

charity
Jeseník

číslo 5 • 2019

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

dny se postupně prodlužují, rozkvétají zahrady a sluníčko nám ukazuje svou sílu. Nastupující měsíc květen a jeho teplejší dny nás již vybízí trávit co nejvíce času venku. Chceme být více než v zimních dnech s lidmi, které máme rádi. Na ulicích se na sebe všichni více usmíváme – jaro a sluníčko prostě dělají divy. Úsměv nás nic nestojí a přitom udělá tolik dobrého – rozzáří obličeje nás všech, otevírá „dveře“ k druhým lidem, zlepšuje náladu. A to je moc dobře, protože není nutné s ním šetřit.

Nejen úsměv je důležitý v našich vztazích. Je jím také čas, který si navzájem věnujeme. V dnešní době, která se tak soustředí na různé výhody a zisk, je čas tím nejvzácnějším darem, který můžeme druhému dát. Ať již svým blízkým v rodinách, svým přátelům, kolegům v práci, nebo když ho darujeme jen tak jako dobrovolníci pro prospěšnou věc. Chvilky, které s druhými společně prožijeme, všechny ty vzácné a nezapomenutelné okamžiky, si pak uchováme ve svých vzpomínkách často i po celý život. Čas bývá mnohdy také neúprosný. Udělejme si ho proto především na své blízké a neodkládejme chvíle, kdy s nimi můžeme jen tak „pobýt“, na někdy jindy. Čas a úsměv je v našich životech a vztazích velmi důležitý. Mysleme na to i v těchto jarních dnech.

Užijte si je a hlavně se na sebe nezapomínejte usmívat.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Setkáme se na pikniku

Společné letní hodování proběhne ve vlčíckém zámeckém parku v sobotu 18. května od 15 hodin. Zaměstnanci Charity Jeseník, jejich rodiny a také klienti se sejdou s dětmi, pracovníky a rodinnými příslušníky z Lesní Mateřské školy Duhovka, s obyvateli Vlčic a také z okolí.

Již více než půl roku sídlí Domov pokojného stáří sv. Františka na záměcku ve Vlčicích. Všichni se zde přes zimu zabydleli a těší se na teplé jarní dny, kdy si budou moci vychutnat pobyt v přírodě. Klienti Domova si mohou posedět v bezprostředním okolí budovy – na louce či u rybníka, nebo se mohou většinou za doprovodu pečovatelek vydat na vycházku do přilehlého parku.

Vlčícký park, který dříve patřil k zámku, býval co do krásy a rozlohy opravdovou raritou tohoto kraje. Obec jeho část před lety zrekonstruovala, ale málokdo ví, jak krásné místo se skrývá za stromy, které lemují cestu z Bergova do Vlčic. Proto se místní z Vlčic společně s Domovem pokojného stáří sv. Františka rozhodli uspořádat v rozkvetlém parku piknik, který bude zároveň příležitostí k neformálnímu setkání nejen místních obyvatel, ale také všech lidí z okoli,

kteří si chtějí užít jedno květnové odpoledne na nádherném místě.

Celé setkání bude vlastně takovou odpolední rodinnou slavností. „Budeme rádi, když si každý přinese svou deku či jiné posezení, něco dobrého k zakousnutí pro sebe, ale třeba i k pohoštění ostatních, případně také nějaké oblíbené hry pro děti i dospělé. My nachystáme badminton, patanku nebo slackline. Nepřipravujeme žádný velký program, děti se mohou svobodně vyřádit v bezpečném prostředí parku a dospělí se mohou potkat se svými známými a společně si popovídat,“ nastínila plánovaný průběh odpoledne vedoucí Domova pokojného stáří sv. Františka Petra Tomášková.

Na sobotní setkání ve Vlčicích byli pozváni také další pracovníci Charity Jeseník, kteří působí ve službách ve Vídnavě i v Jeseníku, aby se zúčastnili společně se svými rodinami. Vlčícký piknik je jednou z akcí u příležitosti oslav dvaceti pěti let Charity Jeseník v letošním roce. Vedle několika formálních akcí a přednášek pro veřejnost, bude tato akce právě neformálním přátelským setkáním pracovníků, jejich rodin i klientů společně s vlčíckými obyvateli, ale nejen s nimi.

Co nás čeká v květnu...

- **Stavění májky** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Den matek** v Charitním domě sv. Anežky a Domově pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Kurz paliativní péče** ve Zlíně pro sestry Domácí zdravotní péče.
- **Osazování truhlíků** sazenicemi v Domově pokojného stáří sv. Františka.
- **Canisterapie** v Charitním domě sv. Anežky ve Vídnavě.

Čtěte dál ...

- **Drahý čas v byznysu** (str. 2)
- **Místo plné vzpomínek** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Obrázky v komunikaci** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Drahý čas lidí v byznysu

Na talk show Postel hospoda kostel Zbigniewa Czendlika se zaplnilo celé jesenické Divadlo Petra Bezruče ve čtvrtek 11. dubna od 18 hodin. Před samotnou talk show se Czendlik setkal také s vedením Charity Jeseník a jejími sponzory v Hotelu Slovan na druhém ročníku setkání Mám dáti? Dall, kde se s přítomnými podělil o své zkušenosti z oblasti investic.

Mluvílo se o sponzoringu a o investicích Charity Jeseník jako neziskové organizace. Stěžejní bylo právě spojení nezisková, tedy NE a ZISK, neboli žádný zisk, což je pro mnoho firem nepředstavitelné. V souvislosti s tím se řešila také již probíhající rekonstrukce Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku.

„Čas lidí v byznysu je drahý. Přijďte a řekněte,

kolik peněz chcete,“ nabádal vedení Charity Jeseník Zbigniew Czendlik. A zdůraznil tak potřebu marketingu v sociálních službách. Pracovníci se zde totiž věnují především klientům, což je správně, avšak už nikdo nemyslí na to, že bez důkladné propagace a péče o své partnery a sponzory na dnešním trhu neobstojí.

Vrátil se také k prezentaci Charity Jeseník

o výsledcích minulého setkání a o tom, jak se změnila situace se sponzory během uplynulého roku. „Průměrný dar na firmu šestnáct tisíc korun? Tak za to by se měli stydět. Charita dělá dobrou službu a navíc – jaký je průměrný manažerský plat?“ nechápal Zbigniew Czendlik, že Charita Jeseník děkuje i za takové malé částky. Avšak jak zaznělo z prezentací, pokud by Charita tyto dary neměla, její ztráta by byla téměř dvojnásobná. I když jsou částky malé, v součtu jsou pro její rozpočet velmi důležité.

Nakonec Czendlik vyzdvihl také to, že na prvním místě by měl být vždy člověk, ne naše investice. „Lidé dělají příběhy. Na prvním místě je člověk, i v Charitě. Ne rekonstruovaný Domov, ale ti lidé v něm,“ zdůraznil Czendlik, který již o chvíli později vystoupil před zaplněným jesenickým divadlem se svou talk show.

Divadlo se snad již od první věty Zibiho otřásl smíchy. Jakkap by ne, když všechny přítomné zásoboval jednou hláškou za druhou. Má plán, jak přitáhnout do prázdných kostelů více mladých lidí a sám říká: „Mám v kostele rád vyprodáno.“ Nebojí se otevřeně mluvit o celibátu nebo o své víře v Boha a zároveň dokáže zapojit také politiku.

Všechny diváky rovněž jakoby mimochodem povzbudil k radosti ze života a ke konání dobrých skutků, což je to, co tu po nás jednou zůstane. Příjemnou tečkou za celým večerem byla autogramiáda jeho knih. Velké poděkování patří všem, kdo se přišli pobavit a také MKZ Jeseník i městu za podporu při organizaci akce.

Pravý život je ve službě druhým

Na chvíli se zastavit v pracovním shonu a dát prostor také sobě, svým myšlenkám a načerpat nové síly do další služby mohli zaměstnanci Charity Jeseník díky postní duchovní obnově v úterý 9. dubna na faře v Jeseníku. Zaměstnance svými slovy povzbudil jesenický děkan P. Stanislav Kotlář.

„Náš život by měl mít nějaký cíl. A tím by měla být alespoň láska, i když v Boha nevěříme,“ připomněl všem otec Stanislav. Každý z nás má jiné dary a schopnosti a také lásku může dávat na jiné úrovni. Ale milovat bychom měli právě tak, jak můžeme. „Také práce v Charitě může být a měla by být projevem lásky. V této služ-

bě tak potom člověk může najít to pravé štěstí.

Měli bychom projevoval lásku i tam, kde žijeme nebo pracujeme. Každý den k tomu totiž dostáváme možnost. A navíc každý člověk je pro mě darem, ať je jakýkoli,“ doplnil otec.

Také kříž je znamením lásky Ježíše k nám. Ale co znamená kříž pro nás? Je to zname-

ní smrti, nicoty nebo nepříjemné oběti? „Kříž našeho utrpení se může stát opravdovým křížem až ve chvíli, kdy ho přijmeme a obětujeme ho. Potom teprve může být také z naší strany znamením lásky.

Důležité je však mít rád hlavně sebe a potom dokážeme milovat i ostatní bez rozdílu. Nikdy však nesmíme ztratit pokoru a měli bychom také umět vše přijmout tak, jak to je. Všechno, co prožíváme, má totiž svůj smysl,“ dodal k povzbuzení otec děkan.

Kalendárium

- **V roce 2012** se skupina seniorů z Domova pokojného stáří sv. Františka vypravila na prohlídku Faunaparku v Lipové-lázních. Nejvíce se všem líbila mladá puma Babu.
- **V roce 2014** proběhla v Javorníku vernisáž výstavy k oslavám dvaceti let Charity Javorník. Návštěvníkům přiblížila historii i současnost Charity na Jesenicku.

Stalo se ...

Jak cvičit paměť?

Velmi užitečného a zajímavého školení na téma „Specifika péče o osoby s demencí“ se na začátku dubna zúčastnila v Olomouci pracovnice Pavla Kolářová z Charitní pečovatelské služby. Zjistila zde, jak co nejlépe komunikovat s klienty, kteří trpí demencí a také získala informace o cvičení paměti, prevenci a vhodných aktivitách pro osoby s tímto onemocněním.

Vybavujeme dvoreček

Pojízdné záhonky k vysazení jarních kyték, bylin a zeleniny byly v Domově pokojného stáří sv. Františka pořízeny z výtěžku akce „Zkoleduj se!“, která proběhla minulý rok před Vánocemi. Klienti v současné době záhonky natírají, plní zeminou a vysazují první rostlinky. Kromě záhonků byl pořízen i pohodlný zahradní nábytek a také nádobí k servírování letního občerstvení před domem.

Místo plné vzpomínek

Vzpomínkovou cestu do Bílé Vody, kde před dvaceti pěti lety začala služba Domova pokojného stáří sv. Františka, si naplánovali na květen jeho klienti a pracovníci. Při této příležitosti se zastaví také v charitní „hostiárně“ Unita a projdou se parkem Psychiatrické nemocnice Marianny Oranžské.

Málokdo ví, že Charita Jeseník zahájila své působení právě v Bílé Vodě. Za totality zde byly umístěny řádové sestry svatého Kříže, které odtud v roce 1993 odešly zpět do svých klášterů a rodných domovů jak v České republice, tak na Slovensku. Po uvolnění budovy číslo sedmdesát čtyři byli přijati první senioři k pobytu v Domově pokojného stáří sv. Františka. Ten

následně začala spravovat právě Charita Jeseník. Pamětníci na toto období vzpomínají velice rádi. Každý měl pro sebe veliký pokoj vybavený svým nábytkem a v budově byla krásná velká kaple. Služba se však v roce 1999 přestěhovala do dvou jiných budov na území Bílé Vody. První z nich byla Adélka, tedy nynější působiště Institutu Krista Velekněze, kde našli domov mobilní

klienti, druhou byla budova kláštera, ve kterém byli ubytováni klienti méně pohybliví. V těchto dvou budovách zůstala služba Domova pokojného stáří sv. Františka až do té doby, než se v dubnu 2003 přestěhovala do Javomíku.

V Domově pokojného stáří sv. Františka jsou v současné době čtyři pamětníci na toto období - tři z řad personálu a jedna klientka. V květnu proto uspořádají vzpomínkový výlet právě na ta místa, kde před čtvrt stoletím začínali. Projdou náměstím, podívají se do místního kostela a podle možnosti možná i do prostor bývalého působiště, které jsou v dnešní době prázdné.

V Bílé Vodě sídlí ještě jedno charitní pracoviště – Unita, kde se již od roku 1984 vyrábí hostie. A ty zůstávají hlavním výrobkem i nadále. Za směnu jich tu vyrobí asi sto tisíc kusů, ročně je to přibližně dvacet milionů. Hostie rozesílají do farností a prodejen po celé republice. Od jara roku 2004 se zde výroba rozšířila také o lázeňské oplátky a podařilo se zvětšit skladovací prostory. Dnes se zde vyrábí denně kolem tisíce krabiček lázeňských oplátek a trojhránek různých příchutí. Klienti se i zde na své cestě zastaví. Už se těší na ochutnávku různých vzorků náplní, které jsou v nabídce, a také jsou rádi, že přivezou k ochutnání i ostatním seniorům v Domově.

Třetí vzpomínkovou zastávkou bude zahrada Psychiatrické nemocnice Marianny Oranžské v Bílé Vodě. Klienti se rádi projdou a odpočinou si v krásném parku, který nemocnici obklopuje. A těší se také na posezení v místní kantýně.

Myslíme spolu na naše maminky

Mezinárodní den maminek připadá každoročně na druhou květnovou neděli. V domovech Charity Jeseník patří mezi ty, které vždy slaví klienti velmi rádi. Proto tuto příležitost k oslavám nevynechají ani tentokrát v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.

Na návštěvu do Domova přijdou ve středu 15. května děti z Flétnového souboru Písklata ze Žulové a senioři potěší svou hrou na flétničky nebo bubnováním na kbelíky.

Děti do Domova pokojného stáří sv. Hedviky chodí často a vždy mají velký úspěch.

Především umí seniorům vykouzlit úsměv na tváři. A jak se říká: „Úsměv léčí.“ A také samotní klienti se v tento den vrátí do svého dětství při společném povídání si a ve vzpomínkách na Den matek, tak, jak ho slavili doma, když přáli svým maminkám a děkovali jim za jejich lásku a péči.

Stane se ...

Návrat k rybaření

Na ryby se v květnu chystá pánská část seniorů z Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Rybaření vždy patřilo mezi jejich oblíbené koníčky a také příjemné posezení u vody za slunečného počasí má rád asi každý, proto by se chtěli k rybaření zase vrátit. Společně si již přichystali udice a nyní už čekají jen na teplé a slunečné počasí.

Jedeme do světa

Uživatelé Denního stacionáře Šimon se poprvé v historii vydají za hranice České republiky. Někteří z nich si ještě vyzvednou své první občanské průkazy a potom už jim v cestě do zahraničí nebude nic bránit. Na začátek vybrali Klodzko v nedalekém Polsku, kde navštíví Minieuroland. A i tady budou mít možnost cestovat světem, protože se na jednom místě nachází známé stavby z mnoha států.

Napsali o nás ...

Požár zničil rodinný dům

Obec Bělá pod Pradědem ve spolupráci s Charitou Jeseník vyhlásila veřejnou finanční sbírku, která má pomoci rodině se dvěma dětmi, kterým 3. dubna vyhořel rodinný dům. Rodina, která si dům postupně již deset let opravovala, se najednou ocitla bez přístřeší i osobních věcí. To, co nezničil požár, bylo z velké části zničeno vodou anebo kouřem.

Bělá pod Pradědem - 4. dubna 2019

**Vezměte si deku,
něco dobrého na zub
a přijďte na**

PIKNIK VE VLČICKÉM PARKU

**Setkání sousedů, povídání, hodování,
sportovní hry pro děti i dospělé**

**v sobotu 18. KVĚTNA
od 15 HODIN**

**Srdečně zvou pořadatelé Charita Jeseník,
obec Vlčice
a Lesní školka Duhovka Vlčice**

„Charita, to jsou lidé v ní,“ dělí se o své vzpomínky a zkušenosti Jana Šubrtová.

V tomto čísle vzpomínáme mimo jiné také na to, jak se Domov pokojného stáří sv. Františka stěhoval z Bílé Vody do Javorníku. Jak stěhování probíhalo a na to, jaké to tenkrát bylo v Bílé Vodě, jsme zavzpomínali společně s pracovníci Janou Šubrtovou. Ta totiž v Charitě Jeseník pracuje již neuvěřitelných dvacet tři let, tedy téměř ihned od jejího založení.

Co Vás vedlo k práci v Charitě?

V srpnu roku 1996 jsem se přistěhovala se svými dvěma syny ze Zlatých Hor do Bílé Vody a až do prosince jsem nikde nemohla najít práci. To se mi podařilo až koncem měsíce, kdy jsem nastoupila dvacátého osmého prosince na Adélku. To byla budova, která v té době patřila Charitě a sloužila jako ubytovna pro rekreanty a také tam jezdily děti z dětských domovů. Já tam pracovala na půl úvazku ve výdejně stravy a na půl úvazku jsem uklízela. Takže Charita byla první, kde se mi po čtyřech měsících podařilo sehnat práci.

Jaké máte vzpomínky na svoje začátky v Charitě?

Vstoupila jsem trochu do jiného světa, než na který jsem byla zvyklá. Jak se říká, Bílá Voda je na konci světa a v roce, ve kterém jsem se přistěhovala, zde ještě žilo několik řádů sester. Takže Bílá Voda pro mě měla své kouzlo. Na Adélce jsem pracovala necelé dva roky, a pokud tam zrovna nebyli ubytovaní rekreanti, chodila jsem pomáhat naproti přes potok do Domova pokojného stáří sv. Františka. Tam jsem vypomáhala v prádelně a také s úklidem. Práce mezi klienty mě bavila. Těšilo mě, že můžu druhým pomáhat a proto jsem si v roce devadesát osm udělala sanitářský kurz a začala pracovat jako pečovatelka.

A potom přišlo stěhování z Bílé Vody do Javorníku. Jak na ně vzpomínáte?

Stěhování z Bílé Vody bylo smutné. A navíc bylo už druhé, které jsme s Domovem pokojného stáří sv. Františka zažili. Poprvé to bylo, když jsme se stěhovali ze staré budovy číslo sedmdesát čtyři do dvou jiných budov, hned naproti. Část klientů, mobilních, se nastěhovala na Adélku a část klientů se přestěhovala do budovy kláštera. Stěhování do Javorníku bylo složitější. Šli jsme z větších prostor do menších. A protože v Javorníku tou dobou nebyl ani výtah, museli být imobilní klienti přestěhováni do Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Bylo těžké opustit Bílou Vodu. Většina klientů byla věřících. Když jsme byli na klášteře, stačilo vzít babičky na vozíky a přejet s nimi přes klášterní chodby přímo do kostela. Někdy čas s námi v klášteře, v oddělené části, ještě žily sestry Premon-

strátky. Některé klientky také rády chodily pracovat na hřbitov, nebo do kostela. Proto stěhování nesly těžce.

A jak byste toto stěhování srovnala s tím nedávným do Vlčic?

Stěhování z Javorníku do Vlčic bylo lehčí. Alespoň pro mě. Pro klienty to samozřejmě lehké nebylo. Ale všichni jsme se snažili, aby negativní dopad z toho všeho byl na ně co nejmenší. Výhodou bylo, že někteří z nás už věděli, co nás čeká a také bylo dobré, že jsme mohli už před stěhováním jezdit do Vlčic a vše si do detailu promyslet. Takže během dvou dnů byl přestěhovaný celý domov.

Když se ohlédnete zpět za svou práci v Charitě, na co nejraději vzpomínáte?

Nejraději vzpomínám na první budovu domova. Bylo tam tolik velkých místností, krásná, velká kaple, různá zákoutí a k tomu všemu velká zahrada. Byla to budova po řádových sestřičkách, což bylo znát na každém kroku. I ostatní budovy byly po sestřičkách, ale z této odešly teprve nedávno. V budově bylo tolik místností, že každý klient měl pokoj sám pro sebe. Tedy kromě těch imobilních, kteří byli na pokojích většinou po dvou v přízemí, blízko sesterny. Každý měl většinou pokoj vybavený svým nábytkem. Takže když tam člověk vešel, nepřipadal si ani jako v domově. A aktivy? Každý si dělal, co ho bavilo. Ženy většinou pracovaly na zahradě, kde pěstovaly zeleninu, nebo kytky do kaple. Jeden klient zase rád kopal hroby a pomáhal na místním hřbitově. Všichni se setkávali v době jídla,

na mši svaté v kostele, nebo v domovní kapli. Jinak během dne si žili svůj život podle svých představ. Takže na tento „starý“ domov vzpomínám nejraději.

Tento měsíc se s několika klienty vypravíte právě za vzpomínkami do Bílé Vody. Jaké to tam dříve bylo?

V době, kdy jsem se do Bílé Vody přistěhovala, byly hranice s Polskem ještě uzavřené. Takže k nám vedla jediná cesta a byli jsme tak trochu odříznuti od světa. Ale měli jsme zde sestřičky, se kterými jsme se navštěvovali. Také zde byli Salvatoriáni a úžasný kněz Zbigniew, který se hodně věnoval místním dětem. Bílá Voda měla své kouzlo. Mám dva syny a jsem ráda, že vyrůstali právě zde.

A jak se vlastně měnila Vaše práce za tu dobu, co jste v Charitě?

Jak jsem již řekla, začala jsem pracovat na Adélce, kam jezdili rekreanti. Potom jsem nějaký čas pracovala v prádelně v domově. To byly celkem dva roky. Dalších osmnáct let jsem pracovala jako pečovatelka. A v roce 2016 jsem musela kvůli zdravotnímu stavu přejít na lehčí práci. Takže jsem dělala aktivizační pracovníci a při tom jsem měla na starosti plány péče a individuální plánování. No, a v současné době pracuji jako provozní.

V čem jste se nejvíce našla?

V čem jsem se našla? Bavila mě práce pečovatelky. Vždy jsem měla ke starším lidem blízko. Takže pro mě byla tato práce smysluplná. Ale i práce, kterou vykonávám nyní, mě baví. Je to změna. Každý den přináší něco nového. Těší mě, když v domově funguje vše, jak má. A přitom jsem stále v kontaktu s klienty, z nichž některé znám i více, jak deset let.

Děkujeme za milý rozhovor!

Jana Šubrtová – medailon

Pochází ze Zlatých Hor, ale už 23 let žije v Bílé Vodě. Má dva syny. Starší pracuje jako pečovatel v Domově pro seniory v Praze a mladší syn je automechanik. Ráda fotí. Ze všeho nejraději staré hřbitovy anebo staré budovy. Ve volném čase pracuje na zahradě, cestuje po okolí nebo vyrábí růžence ze slizovky obecné, kterou si sama pěstuje.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2019. Výtěžek sbírky bude využit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. **(leden 2019)**

CESTA TŘÍ KRÁLŮ

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v jesenickém kině bude vyvrcholením již dvanáctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v pátek 8. února v 17 hodin a potrvá až do konce měsíce. **(únor 2019)**

OTEVŘENO PRO PEČUJÍCÍ

Setkání s kolegyněmi z Občanské poradny Charity Opava, které lidem poradí, jaké jsou možnosti podpory pečujícím osobám v České republice a podělí se s nimi o svoje zkušenosti. **(19. března v 16:30 hodin, Hotel Slovan)**

TALK SHOW ZBIGNIEWA CZENDLIKA

Akce Charity Jeseník pro širokou veřejnost z Jesenicka. **(11. dubna v 18 hodin, divadlo)**

PIKNIK VE VLČICKÉM PARKU

Příjemné posezení ve vlčickém parku s dobrým občerstvením a možností setkat se s přáteli, místními obyvateli či milými hosty. **(18. května 2019)**

OSLAVA 25 LET CHARITY JESENÍK

Oslava našeho výročí s krátkým ohlédnutím zpět do naší dvaceti pětileté historie a s kulturním vystoupením. **(červen 2019)**

2. CHARITNÍ POUŤ

Druhý ročník Charitní pouti při příležitosti svátku našeho patrona sv. Vincence z Pauly. Tentokrát budeme putovat společně do České Vsi a to nejen pěšky nebo na kole. **(říjen 2019)**

UKAŽ MI CESTU

Setkání s autorem stejnojmenné knihy panem Milošem Svobodou. Člověkem, kterému se ze dne na den změnil svět a musí se starat o svého těžce postiženého syna. **(říjen 2019)**

DUŠIČKOVÉ SETKÁNÍ

Navazujeme na naši listopadovou přednášku o umírání a doprovázení při umírání, tentokrát s týmem našeho mobilního hospice a s příběhy pečujících rodin. **(listopad 2019)**

VÁNOČNÍ SETKÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Již tradičně, tentokrát ve Vidnavě. **(13. prosince)**

Obrázky pro komunikaci

Hlavně tam, kde jiné alternativní komunikace selhávají nebo nevedou k zcela aktivní komunikaci, je přínosem výměnný obrázkový komunikační systém, neboli VOKS. Taková komunikace je sama o sobě velmi motivující, protože klient při nácviku dostává právě to, co skutečně chce a potřebuje.

S touto metodou je možno začít v jakémkoli věku. Výměnný obrázkový komunikační systém lze zavést ihned, jakmile je zřejmé, že dítě má problémy s mluvením, zvláště pak u dětí s poruchou autistického spektra. „Není třeba čekat, jestli se řeč rozvine či nikoli, taková komunikace totiž řeči nepřekáží, ale naopak zvyšuje

pravděpodobnost jejího vývoje či zdokonalení,“ říká pracovnice Denního stacionáře Šimon Edita Koritáková. Někteří klienti v průběhu nácviku začínají mluvit, a to i v případech, kdy klasická logopedie zůstala bez efektu.

Velmi dobrých výsledků dosahují se systémem VOKS i ti, se kterými byla práce zahá-

jena v adolescentním a dospělém věku. Důležitým předpokladem úspěšného zavedení komunikačního systému je přesné dodržování postupů, instrukcí a pokynů. Je kladen značný důraz na vizuální podporu řeči komunikačních partnerů klienta a cílem systému je rychlé nabítky komunikačních dovedností.

Hlavní strukturu nácviku komunikace tvoří výukové lekce. Klient se v nich učí spontánně požádat o oblíbenou věc výměnou za obrázek. Systém vychází z předpokladu, že klient bezpečně zvládá rozlišení reálných předmětů a dokáže pochopit, k čemu určitý předmět slouží. V dalším kroku si potom samostatně dojde k zásobníku symbolů pro obrázky a následně ke komunikačnímu partnerovi. Učí se tak požádat o něco v různém prostředí a následně si vybrat z více obrázků správný symbol. Později může na vytvořený větný proužek složit jednoduchou větu z obrázků a pomocí tohoto proužku požádat o danou věc nebo činnost.

„V našem stacionáři pracujeme s touto metodou zatím u dvou klientů. Nyní jsme v lekci, kdy se učí rozlišovat dva obrázky. Jeden znázorňuje předmět, který nemá v oblíbě. Druhý obrázek mu přichystá pracovnice vždy podle toho, o co právě uživatel jeví zájem. Většinou se jedná o pamlsky nebo oblíbený předmět. Podle toho, co klient podá, to dostane,“ popisuje pracovnice Edita Koritáková. A dodává: „Můžeme potvrdit, že u jednoho klienta se při odevzdávání častěji používaného obrázku daří lépe opakovat dané slovo.“

Z historie

Stabilizace a modernizace

K největší regulaci služeb Charity Jeseník dochází z finančních důvodů v roce 2003. Domov pokojného stáří sv. Františka byl z Bílé Vody přestěhován do Javomíku, částečně do Vidnavy. Bylo rovněž ukončeno provozování ozdravných pobytů a některé služby byly omezeny. Poskytování služeb již není v některých domech v Bílé Vodě udržitelné, proto jsou prodány. V té době se Charita Jeseník zaměřuje spíše na stabilizaci svých služeb.

S přijetím nového zákona o sociálních službách v roce 2007 již Charita pracuje na zkvalitňování a rozvoji poskytovaných služeb. Personál se průběžně vzdělává, opravují se vnitřní prostory budov, nakupuje se modernější vybavení a vše se co nejvíce přizpůsobuje potřebám uživatelů. Charita Jeseník pružně reaguje také na aktuální potřeby v sociálních službách v jesenickém regionu. Z tohoto důvodu zřizuje oddělení krátkodobých pobytů v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Nabízí tak na přechodnou dobu celodenní péči lidem, o které se dočasně nemohou postarat jejich příbuzní. Služba musí být po třech letech ukončena z finančních důvodů.

Z mého pohledu

Komunikovat srdcem

I když je pro nás mezilidská komunikace něčím tak přirozeným a v podstatě se bez ní jen těžko obejdeme, přiznejme si, nikdo v ní nejsme dokonalí.

Celý život se učíme, jak co nejlépe vyjádřit své potřeby a touhy, ale mnohdy nám to příliš dobře nejde. Často ani tak nezáleží na obsahu toho, co chceme sdělit, ale spíše na tom, jak to sdělíme. O to složitější pak může být nalezení cesty k někomu, kdo již v důsledku nemoci postupně vnímá svět jinak než vy.

Samozřejmě existuje spousta publikací, jak komunikovat s lidmi, kteří trpí rozličným typem demence, dokonce desatero komunikace zaměřené na tuto oblast. Všechny načerpané poznatky můžeme použít jako berličky, ale nakonec musíme zjistit my sami, co kterému člověku více vyhovuje, na jaké podněty a gesta reaguje kladně, a kdy se naopak uzavírá a stahuje. Znáte pořekadlo „tisíc lidí, tisíc chutí“? Přesně tak to funguje.

V Charitním domě sv. Anežky nám velmi pomáhají životní příběhy. Je skvělé, když pečující znají osudy svých klientů, protože ty se velmi často promítají do jejich chování a komunikace. Někdy by se mohlo zdát, že jejich vyprávění už zdánlivě nedávají smysl, ale opak může být pravdou. Díky znalosti životních příběhů jsme pak schopni konkrétní situace lépe chápat a zpětně na ně reagovat. Mě osobně to také učí, jak nevyvracet jejich realitu, ale naopak věřit jejich světu. A i když už váš blízký možná nerozumí slovům a všemu, co říkáte, dozajista vnímá tón vašeho hlasu a emoce, které se v něm skrývají. Měli bychom to mít na paměti kdykoli s někým mluvíme, protože vlídnost je vždy vhodnou formou komunikace.

Mgr. Hana Pilišková
koordinátorka sociálního
úseku CHD sv. Anežky

Duchovní zamyšlení

Malé zamyšlení pro zaměstnance Charity aneb spěchejme milovat lidi...

Pracujete s lidmi, kteří z různých důvodů vyhledávají vaše zařízení, vaši pomoc, a to obvykle v obtížných životních situacích. Je skvělé, že díla jako je Charita existují, neboť máte velký záběr služby potřebným a děláte tím mimojiné skvělou propagaci Církve. I když podle mě to není tak, že lidé nemocní, ať už fyzicky či duševně, nebo lidé postižení, umírající, potřebují nás, ale to především my potřebujeme je, abychom byli více lidmi...

Nedávno jsme byli svědky toho, jak hořela katedrála v Notre-Dame, která je symbolem kultury, umění, víry, symbol nejen Francie, ale celé Evropy, hořel kus tradice, kus nás. Byl to velmi smutný pohled. Je hrozné, když shoří kostel nebo katedrála z 12. století anebo i nějaká jiná významná budova, památka, dokonce něčí dům, to je opravdu tragédie. Ale daleko smutnější, tragičtější, je pohled na vyhořelého člověka. Na člověka, který přijde o lásku, který přijde o víru, radost, naději, který je zkrátka vyhořelý životem.

V charitě mimojiné pomáháte lidem, kteří stojí na prahu života. Délka života je něco, co nemáme ve svých rukou. To, co ale můžeme ovlivnit je kvalita života. Mým cílem není dlouhý život, ale to, abych jej prožil co nejlépe. Naším posláním není si život užívat, ale prožívat ho. Žít pro někoho, pro něco anebo jen pro obyčejnou krásu života.

Mám ve svém životě dvě oblíbená motta:

Jedno je od polského básníka a kněze Jana Twardovského, který řekl: „*Spěchejme milovat lidi, protože rychle odcházejí*“. A když jsem nad tou větou přemýšlel, přišel jsem ke krásnému poznání, že když budeme jednou na konci a budeme bilancovat, tak nás nebudou mrzet naše hříchy, nebude nás mrzet to špatné, co jsme udělali, pokud jsme dokázali říct: „*Omlouvám se, sorry, nechtěl jsem, odpusť*“. Ale to, co nás bude mrzet je to, že jsme mohli milovat a nemilovali, mohli pomáhat a nepomáhali, mohli odpustit a neodpustili. Tak ať nám příležitost pomáhat a milovat nikdy neuteče.

A druhým mottem jsou slova Luciana de Crescenzo: „*Lidé jsou andělé s jedním křídlem, potřebují se obejmout, aby mohli vzlétnout*“. A já vám ze srdce přeji, abyste vždycky vedle sebe měli nějakého anděla, který vás pozvedne, když ta vaše křídla už nebudou mít sílu létat. A také, abyste nezapomněli být anděly pro druhé.

Přeji vám všem požehnaný čas jara, který je také časem Vzkříšení!

Zbigniew Czendlik

Hledáme

Chcete změnu?

Charita Jeseník nabízí místo **zdravotní sestry v Charitním domě sv. Anežky** ve Vidnavě.

Zdravotní sestra zodpovídá za ošetrovatelskou péči a za přesné plnění ordinace lékaře. Vede předepsanou ošetrovatelskou dokumentaci uživatelů a pracuje v nepřetržitém provozu podle měsíčního plánu služeb (služby 11 hodin; ranní, denní a noční).

Požadujeme:

- střední zdravotnickou školu s maturitou, odbornou kvalifikaci dle zákona č. 96/2004 Sb. pro obor všeobecná sestra. Vítány jsou zkušenosti nebo praxe v oblasti zdravotní a ošetrovatelské péče, případně s cílovou skupinou - senioři.

Nabízíme:

- nástupní mzda 22 000 Kč, práce na celý úvazek, zaměstnanecké benefity (příspěvek na stravování).

Žádosti se strukturovaným životopisem zasílejte na e-mail monika.buzkova@jesenik.charita.cz, do předmětu nutné napsat „*žádost o místo*“.

Více informací na webu Charity Jeseník.

Poděkování

Divadlo ve Vlčicích

Začátkem dubna v Domově pokojného stáří sv. Františka přivítali divadelní soubor Denního stacionáře Šimon s představením Pistolka. „*Soubor už měl za sebou několik repríz a bylo to znát. Všichni účinkující byli uvolnění a příjemnou náladou zasáhli i klienty Domova. Moc děkujeme a těšíme se na další nový divadelní počín Denního stacionáře Šimon*“, vzkazují z Domova pokojného stáří sv. Františka.

Krátce

Velikonoční nálada

Zručnost klientů a jejich trpělivost jsou ohromující. Košíčky z papíru, věnečky z proutí nebo ježci z přírodních materiálů, to vše nabídli na velikonočním jarmarku 18. dubna ve Vidnavě senioři z Domova pokojného stáří sv. Hedviky. O den později se ještě také pustili do tradičního velikonočního barvení vajíček.

Také v dalších střediscích Charity Jeseník probíhaly již od března přípravy na Velikonoce. V Domově pokojného stáří sv. Františka připravili také pomlázky. Ani uživatelé Denního stacionáře Šimon nezůstali pozadu a společně s pracovníci upekli perníčky, stejně jako v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě.

Listárna

Dobrý den,
chtěl bych poděkovat vašim prostřednictvím paní Ivaně Strážové a kolektivu Vývařovny AVE ve Vidnavě. Ve dnech 12. - 14. dubna 2019 jsme byli s Kytarovým orchestrem na soustředění ve Vidnavě. Obědy jsme si objednali ve vaší Vývařovně. Setkali jsme se s ochotou a příjemným personálem.

Hezký den a požehnané Velikonoce.

Kytarový orchestr ZUŠ Jeseník